

U ziet best kwekers het is een hele boterham maar mits wat goede wil is het niet zo moeilijk om het te begrijpen. Een kweker die zich wenst toe te leggen op de kweek van ino's zou ik een gouden raad willen meegeven : gebruik zoveel mogelijk split vogels. Het zal de bevedering en de grootte van uw ino's ten goede komen. Liefhebbers die jaar na jaar ino x ino verparen moeten er zeker na verloop van tijd tussen uit. Ino's kweken is een vak op zijn eigen, men moet eerst en vooral in het bezit zijn van een goede stam kleur vogels met een goede buff bevedering en formaat.

Hoe is het mogelijk dat men vandaag geen massa aan kwaliteit ino's op de shows tegen komt?

Wel het antwoord is heel eenvoudig, de kwekers die zich specialiseren in de ino kweek zijn niet in het bezit van een overschot aan kwaliteits vogels en kweken generatie op generatie ino x ino. Na verloop van tijd ziet men zienderogen de kwaliteit van hun ino's achteruit gaan.

Natuurlijk een vlucht gele vogels is heel mooi om zien , maar men moet ook eens aan de kwaliteit denken.

Nu een ander punt in de lutino kweek, de kleur. Vroeger werd sterk nagegaan naar de groene waas bij lutino en de blauwe waas bij albino. Voor mij is dat zo geen min punt.

Deze waas doet zich meestal voor naargelang de densiteit van het zon- of kunstlicht waaraan de vogel wordt blootgesteld.

De ene zegt " geen gebruik maken van groenen in de lutino kweek en geen blauwen in de albino kweek . Dat kan allemaal waar zijn, maar, deze vogels komen voort uit deze kleurslagen. Om ze dieper van kleur te krijgen is het het beste om een Australisch bonte man of pop te gebruiken en liefst nog met een donkerfactor.

Daar zit men dan weer met een probleem, de jongen die daar uit voortkomen hebben dan doorgekleurde vleugel- en staartpennen wat verboden is voor showvogels. Wat is goed ?

In Duitsland worden ino's met doorgekleurde staart en vleugelpennen afgekeurd. Dat zijn geen lutino's zegt men daar maar Australisch bonten. Nu is mijn vraag : wat zijn het dan ?

Hun kenmerken zijn er wel, vleeskleurige snavels en poten, rode ogen. Ze kunnen misschien de bontfactor maskeren maar kritiek geven is gemakkelijk.

Een goede lutino is en blijft voor mij een goede vogel, of hij nu doorgekleurde staart- en vleugelpennen heeft of niet, een topper is en blijft een topper.

Nu we toch over de kleur bezig zijn wil ik u beste liefhebbers een hele goede tip meegeven over kleurslagen die u zeker niet in uw ino stam mag in kweken en dit zijn, opaline, spangle, cinnamon, overgoten en grijsvleugel. Kortom opleekfactoren, deze zijn een ware aanslag op de kleur van uw lutino's. Deze kleurslagen verflitsen de bodykleur en de tekening van onze normaal vogels, terwijl ze dat ook doen bij onze lutino's en dat is goed te merken wanneer men een keuring doet met een hele resem lutino's. De opgebleekte vogels springen er als het ware zo uit, dat moet u ten stelligste vermijden. Markant is een lutino die de opaline spangle factor bezit. De witte vlekken van de dekveren van de opaline spangle komen er als het ware op de vleugels uitgesprongen, dus vermijden. Andersom is het bij een lutino die de normaal spangle factor bezit, daar is uiterlijk niets van te merken, raar is dit. Zo beste leden, ik hoop dat ik u met dit artikel iets heb bijgebracht over hoe u verder moet met de lutino kweek, ik wens u allen veel succes toe.

